

బుడగ

ఉదయం దీపావళి కథల పోటీలో

నిన్న సాయంకాలమే అనుకుంటాను...

బజారునుండి సస్తుంటే రోడ్డు మీదనిలబడి ఓ వ్యక్తి చిన్నసీసా నుండి వేలకొద్దీ బుడగ

ఎవరు అంగీకరించినా అంగీకరించకపోయినా ఎవరి మానసిక శృంగార ప్రపంచం వారికుంది. అది ఎవరికి వారు సృష్టించుకునేది. ఆ భావనలు మెదడుపొరల్లో కప్పబడి ఉంటాయి. ఆ రహస్యాలను సభ్య ప్రపంచం ఎదుట నమోదు చేయడానికి ఎవరూ ఇష్టపడరు.

ల్పి సృష్టించడం చూశాను.

అంతకు ముందు అలాంటి దృశ్యం నేను చూడకపోలేదు.

కానీ ఈసారి ఆదృశ్యం నన్ను మరీ ఆకర్షించింది. చిన్నసీసాలోనివి సబ్బువీళ్ళు. అతనిచేతిలో ఉన్న 'బూర'లాంటి సాధనంతో ఊదుతున్నాడు.

బుడుగలు... బుడగలు...

రకరకాల రంగుల్లో మెరిసిపోతూ గాల్లోకి ఎగిరిపోతున్నాయి.

నాకు అవి బుడగలుగా అనిపించలేదు. వా జ్ఞాపకాలుగా నా కలలుగా కనిపించాయి. అందుకే వెంటనే నేనూ ఒకటి కొన్నాను.

ఆదినారం కావటంతో ఉదయం మండి 'చిన్ని' ఎప్పుడు తీరిక దొరికినా బుడగల్ని సృష్టిస్తూనే ఉన్నాడు.

తేత నీరెండలో ఓ రకంగా, సాయం సమయాన మరో రకంగా బుడగలు గాల్లో తేలిపోతున్నాయి.

అవి ఆకాశంలో విహరిస్తున్న పక్షుల గుంపులా, భూలోక సంచారవికొచ్చిన దేవతల సమూహంలా కనిపిస్తున్నాయి. నాకెందుకో ఈ బుడగల గురించే ఆలోచించాలనిపిస్తుంది. నాలో మొట్టమొదటిసారిగా సౌందర్యదాహాన్ని కలిగించింది ఈ బుడగే అనుకుంటాను.

నా చిన్నతనంలో మా ఇంటి చూరు నుండి కారుతున్న వర్షపునీరు బుడగగా మారటమే నా కెంతో అద్భుతంగా ఉండేది.

ఒక్కోసారి పెద్ద బుడగ...

అందులో నాతోపాటు ఈ ప్రపంచం కనపడేది.

అత్యంత నిశ్శబ్దంగా అది చిట్టిపోయేది!

అది అలా చిట్టిపోతున్నప్పుడు భయంకరమైన విస్ఫోటనం జరిగి ఉంటుంది. కానీ ఆ శబ్దం నేనెప్పుడూ వివేకపోయాననే అనుకుంటాను.

దానికి కారణం అన్వేషిస్తే నాకు తెలిసింది - ఆ బుడగ సౌందర్యాన్ని ఆరాధించడంలో విమగ్నమైన నాకు ఏ శబ్దాలు వివేకపవని.

ఆ బుడగల్లా నేను వీలకాశాన్ని... వచ్చని చెట్లనూ వికకాలంలో గమనించేవాణ్ణి.

ఈ ప్రకృతిలో రంగులున్నాయనే విషయాన్ని ఏ మాత్రం గుర్తించవంతగా మనం జీవితంలో ఇరుక్కుపోయేం... నాకుజీవితంలోనే మాధుర్యాన్నంతా ఈ బుడగలే చూపించాయి.

ఈ వదును బుడగల్ని చూస్తున్నప్పుడు మరో రకం ఆలోచనలు వస్తున్నాయి.

జీవితమూ, మరణమూ, ఆశలూ, వీటన్నింటితోపాటు ఎందుకోసం ఈ జీవనం? మనం ఈ ప్రపంచంలోకి ఎందుకొచ్చాం? వీటన్నింటినీ బుడగల్లో పోల్చుకుంటా.

నాకవిపిస్తుంటుంది. గాల్లోకి దూసుకుపోతున్న ఆ బుడగల సమూహంలా మానవ జాతి విస్తరిస్తోంది. నాకు ఏ బుడగని చూసినా అందవికారంగా కనిపించదు.

ఒక్కోసారి నేనూసాంచినంత సేపు అస్థిత్వంలో

ఉన్న బుడగలే నన్ను ఆశ్చర్యపరుస్తుంటాయి. మా నవులంతా బుడగలంతఅందంగా లేరు. కొందరు అందవిహీనంగా, భయానకంగా కూడా ఉన్నారు.

ఈ బుడగలు మానవ జీవితంలో ఓ విదుదీయ రావి భాగం అనిపిస్తుంది. ఇవి ఏ వయస్సువారికి ఆ వయసుకు చెందిన ఆలోచనలను కలిగిస్తాయనుకుంటాను.

అదికూడా పూర్తిగా వాస్తవం కాదు!

నిన్నటి బుడగలు తిరిగి నాలో ఆ జ్ఞాపకాల్ని ముందుకు తెస్తున్నాయి. పని మీద పది రోజుల పాటు ఆ మారుమూల ప్రాంతాలకు నేను వెళ్ళవలసి వచ్చింది. అక్కడ మంచినిశ్చ సమస్యతో పాటు మంచి భోజనం సమస్యకూడా ఉంది. అయినా తప్పదు. వెళ్ళితిరాలి. వెళ్ళాను.

చిత్రంగా నేను బస్ దిగిన మరుక్షణం నా బాబాయిగారబ్బాయి కలిశాడు. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత నాడిని చూడటంఅలాంటి మారుమూల గ్రామంలో నాడిని చూడగానే నాకు ఆశ్చర్యంకలిగింది. నన్ను చూసినాడూ అదేస్థితిలో ఉన్నాడు. ఆ తర్వాత నాడి గదికి తీసుకువెళ్ళాడు. నాడు నాకు తమ్ముడవుతాడు.

స్నానం చేశాక కూర్చున్నాను. తను ఆ ప్రాంతాల్లో కాంట్రాక్ట్ చేస్తున్నాడు. మరో నెల రోజుల్లో అక్కడి పనులు పూర్తయిపోతాయి. పనులు అయ్యాక అక్కడి నుండి వెళ్ళిపోతాడు. మొత్తం మీద నాడు నాకోసమే ఇక్కడికివచ్చాడనిపించింది. నాకు లాడ్డీ సమస్యలేదు.

హాయిగా నాకోసం ఆ గదిలో ఓ మంచం కేటాయించారు.

"మరి భోజనం ఎలా?" అన్నాను.

"హోటల్లోనే చేస్తున్నాను" అన్నాడు.

"భాగుంటుందా?" అన్నాను.

"ఫర్వాలేదు చూస్తావుగా" అన్నాడు.

ఆ తర్వాత మేమిద్దరం కలిసి వెళ్ళాం.

అప్పుడు చూశాను ఆ పాపని.

అప్పటివరకూ నేనువచ్చిన పనుల మీదా రోజువారీ జీవితపు ఆలోచనలమీదా ఉన్నానేమో ఆ పాపను చూడగానే ఒక్కసారిగా నేను నాకలల ప్రపంచంలోకి జారిపోయాను.

నా ముందు తిరిగి రంగురంగుల బుడగలు...

ఆ బుడగల్లో నాకు నేదాంతం కనిపించలేదు.

చాలాకాలం తర్వాత నాకెందుకో సేదతీరిన భావన. ఆ పాపంటే చిన్నపిల్లకారు. పదిహేడు సంవత్సరాలు దాటే ఉంటాయి. నేను ఆ వయసులో ఉన్న చాలా మందివి 'పాపా' అనే అంటాను. వారిని చూస్తున్నప్పుడు మా అమ్మాయిలానో, నా చెల్లి

రూ. 200 కన్సోలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ!

లాన్ అనిపిస్తారు.

కానీ ఈ అమ్మాయిని చూస్తుంటే అదోరక మైన ఆధ్యాత్మిక భావనకలిగింది. ఆ మొఖంలో ఆ నిరువప్పులో సెలయేటి గలగలున్నాయి. ఆ అమ్మాయి మాట్లాడుతుంటే, నడుస్తుంటే, నప్పుతుంటే అలానే చూస్తుండే పోవాలనిపించింది.

ఆ హోటల్ వారిదే. అక్కడ శాఖాహారంతో పాటు మాంసాహారంకూడా ఉంది. ఆ అమ్మాయి స్వయంగా వడ్డించింది. అంత సుకుమారమైన యువతి చేతి భోజనం ఎలావున్నా అద్భుతంగా ఉంటుందనుకుంటూ. ఆ అమ్మాయికి సంబంధించిన దీని గాథను నా తమ్ముడు వివరించాడు.

ఆ అమ్మాయి తండ్రి కొద్ది సంవత్సరాల క్రితం ఏక్విడెంట్లో మరణించాడు. ఆ అమ్మాయి కో తమ్ముడున్నాడు. అతను చదువుకొంటున్నాడు. తండ్రి మరణం తర్వాత ఈ హోటల్ నిర్వహణవల్లేవారి సంసారం గడుస్తోంది.

ఆ అమ్మాయికోసం ఆ ప్రాంతం యువకులు ఎందరెందరో వస్తుంటారు. చిరువప్పుతో అందరినీ ఆహ్వానిస్తుంది. ఆ అమ్మాయిని విశితంగా గమనించాను... ఆ మొఖంలో ఎక్కడో ఏదోభావం కనిపించింది.

ఆదేమై ఉంటుంది?

తాను బయటకురాక తప్పని సరిస్థితుల పట్ల బాధా?

తను పెద్దకులంలో పుట్టి ఇలా బతకాల్సి వచ్చినందుకు ఆవేదనా?

తనుకున్న ఆహాన్ని విడిచి నలుగురి ముందుకు రానాల్సి వచ్చినందుకు చిన్నతనమా?

లేదా సెల్ఫీచేసుకొని తనకంటూ నిర్మించుకోవాల్సిన జీవితం దూరమౌతుందనా?

వివాదాత్మక కథలు

ఏమో? ఏమైనా కావచ్చు.

ఆ అమ్మాయిని చూస్తుంటే నాలో ఓ నిధమైన కదలిక...

ఆమె గురించి నా ఆలోచనలన్నీ ఒకే విధంగా లేవు అది మాత్రం వాస్తవం.

నా వివాహం జరిగి ఒకటిన్నర దశాబ్దాలు ముగుస్తున్నాయి. నా శ్రీమతితో నా సంబంధాలు గతంలోకంటే బలమైన ఆప్యాయత, అవగాహనతో సాగుతున్నాయి. ఒకటి రెండు విషయాలు మమ్మల్ని రాజీనడేలా చేయనివ్వవు. అసలా మాత్రం అభిప్రాయభేదాలు లేకపోయినా జీవితం మరీ విస్ఫారంగా ఉంటుంది.

తనుకూడా నాపట్ల మొదటి నుండి అపారమైన నమ్మకాన్ని ప్రదర్శిస్తూ వచ్చింది. నాలోని వచ్చని లక్షణాల పట్ల ఆమె తిరగబడ్డా, ఇప్పటికే తిరగబడుతున్నా నేను లేని ప్రపంచాన్ని ఊహించుకోవడానికి ఆమె భయపడుతోంది.

చాలా కొద్ది మంది మాత్రమే అయినా నన్ను తీవ్రంగా ఆకర్షిస్తారు. వారితో శారీరక సంబంధం కన్నా మానసికపరమైన దగ్గరనే నేను కొరతాను.

నా మిత్రుడు మాత్రం ఈ విషయం అంగీకరించడు.

“ఎందుకా హిపోక్రసీ! మధ్య ఈ విషయంలో ఊగిసలాడుతున్నావు. నీకు శారీరకంగానే ఆయాస్త్రీలు కావాలి. అమలిన శృంగారం అనేది కథల్లోనే ఉంటుంది. నీలాంటివారు వైకెంత అమలిన శృంగార వంతులుగా కవిపించినా, మానసికంగా మీరు చేసేది మాత్రం వ్యభిచారమే” అన్నాడు.

అతని భాష కఠినంగా ఉంటుంది.

పరే తన అభిప్రాయాలతో తను చెప్పాడు. మానసికమైన అనుభూతిని కూడా అతను పరిగణనలోకి తీసుకున్నందుకు అభినందించాలి.

అయితే అందాన్ని ఆరాధించడం... మానసికం

ఎవరి మానసిక శృంగార ప్రపంచం వారికుంది.

అలా ఉండటానికి వారికి హక్కు ఉంది.

దాన్ని ఎవరూ తిరస్కరించలేరు.

తిరస్కరించి చేయగలిగిందికూడా ఏమీ లేదు.

ఇదంతా ఎందుకు చెబుతున్నానంటే...

నాకు ఆ అమ్మాయి దగ్గర కావటంలోని అంశాల్ని కనుక్కోవడంలో సాటు ఆ అమ్మాయి పట్ల నా కెలాంటి భావాలున్నాయో విజ్ఞాయితిగా నేను విశ్లేషించుకోవాలనుకోవటం వల్ల తండ్రి లేని జీవితం గురించి నాకు తెలుసు. నా చిన్న తనంలోనే నా తండ్రి మరణించాడు. అప్పటినుండి నేనేం కోల్పోయానో నాకు బాగా అర్థమైంది— ఈ సంవత్సరాలన్నింటా.

నేను ఆ అమ్మాయిని అభిమానించడానికి ఇదో కారణం అయి ఉంటుంది. నా కెందుకో ఈ ప్రపంచంలో తండ్రిలేని వారినిగానీ, తల్లిలేనివారినిగానీ చూసినప్పుడు మేమంతా ఒకే కుటుంబంలో వ్యక్తులం అనిపిస్తుంది. మనుషుల్ని ఏకం చేసే అంశాల్లో మరొకటి దరిద్రం కూడానేమో! మేం అనుభవించినంతగా ఆ అమ్మాయి దరిద్రం అనుభవించలేదు. అయినా డబ్బులేని వారిని బాధిస్తుంది.

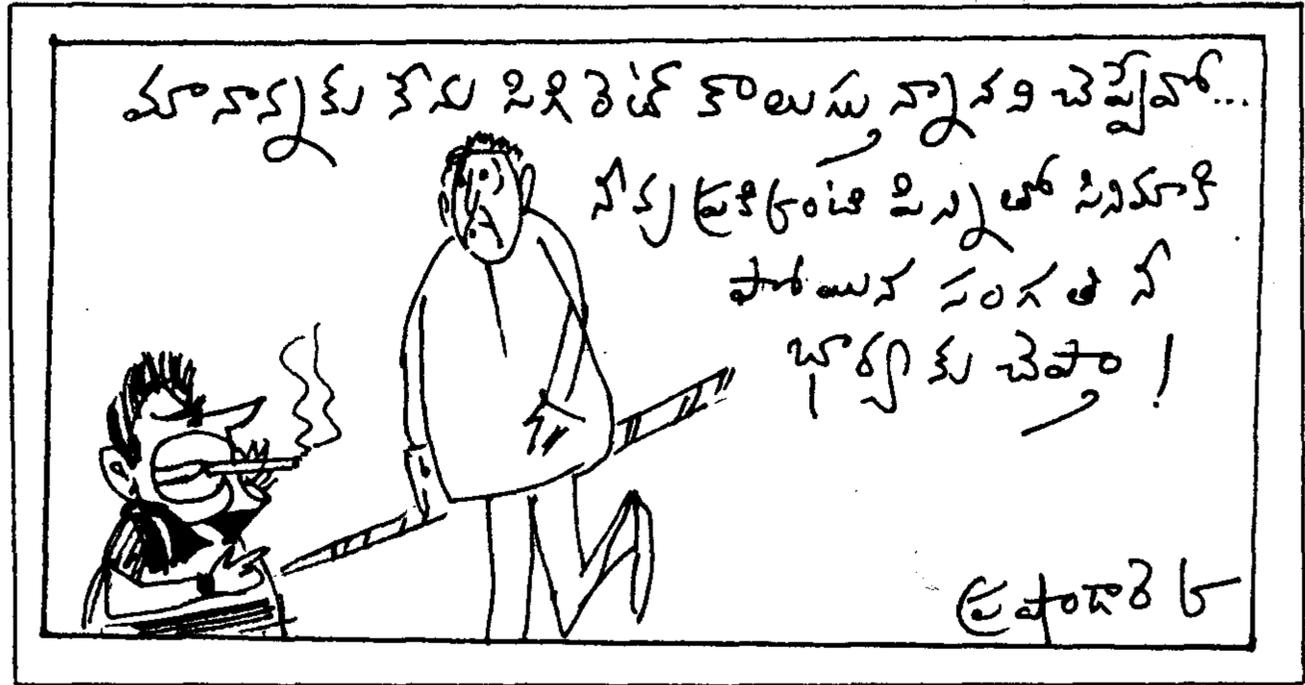
ఈ రెండు అంశాలునన్ను ఆ అమ్మాయికి దగ్గర చేశాయి. ఇంక ఆ అమ్మాయిని ఏ రకంగా చూస్తున్నాననేది... ఆ అమ్మాయి తెలుపుకాదు... ఎరుపుకూడా కాదు. అలా అని పలుపూకాదు. మరీ ఎత్తుకాదు... పొట్టి కూడా కాదు.. స్త్రీలు ఎంత ఎత్తు ఉంటే అందంగా ఉంటారో అంత ఎత్తుమాత్రమే ఉందనుకుంటాను. ఆ అమ్మాయి కంత స్వరంలో తీయదనంతోసాటు ఇంకేదో కూడా ఉంది. ఆమెపడక... ఆ కళ్ళు... మొత్తంగా ఆ అమ్మాయి నన్ను కదిలించి.. ఊపేసింది!

నేను ఆ అమ్మాయిని ప్రేమించానా అనుకున్నాను. ఇక్కడ ప్రేమ అనే పదం సరైందికాదు. ఆరాధన అంటే సరిపోతుందేమో!

నాలోకి మూడున్నర దశాబ్దాలు చొచ్చుకొచ్చాయి. ఈ వయసులో ప్రేమలాంటి పదాలునాకు అవసరం లేదు. అందులోనూ పదిహేను సంవత్సరాల వైవాహిక జీవితం తర్వాత...

అయితే అరుదుగా నైనా...

ప్రయాణాల్లో కలల్లో ఎవరెవరో కవిపిస్తుంటారు. కొద్ది రోజులసాటు సంచలనాన్ని కలిగిస్తారు. ఆ తర్వాత ఆ వ్యక్తుల్ని మరిచిపోతాను. నేనూ నా శ్రీమతి జీవితాంతం కలిసి ఉండటానికి ఎప్పుడో నిర్ణయించుకున్నాం. అయితే ఆరాధన అనేది లేకుండా మాత్రం కాదనుకుంటాను. ఆ అమ్మాయిని నేను కామిస్తున్నానా అనేది ఇక్కడ ప్రధానమైతే నా ఆరాధనలో ఆ అంశంకూడా ఉండొచ్చు.

మేం జీవితంలో చేసిన పోరాటం సామాన్యం కాదు. అన్ని ప్రతికూల అంశాల నడుమ మేం ఎదుగుతూ వచ్చాం. మేం మాకంటూ స్వర్గం నిర్మించుకోవాలని ఎంతో తపించాం.. అదయితే ఇంతవరకూ సాధించలేకపోయాం.

అవన్నీ తిరగబడుతుంటాయి.

ముఖ్యంగా నాలో!

చిన్నతనంనుండి నాలో సౌందర్యసీసా ఉంది. అది రకరకాల రూపాల్లో బయటపడుతుంటుంది. ఇలాంటి కోర్కెలు ఎందుకు తలెత్తుతున్నాయో నాకు తెలీదు.

నాలో తీవ్రమైన వాంఛలేవో ఉన్నాయి.

'స్త్రీ' విషయంలో నాకు కొన్ని బలహీనతలున్నాయి.

అలా అంటున్నానంటే నేను తిరుగుబోతుని ఏమాత్రం కాదు. కవిపించిన స్త్రీలల్లా అనుభవించాలనే ఆరాటమూనాకు లేదు. అయితే...

గా అనుభూతించటం వ్యభిచారం క్రింద వస్తుందా! వ్యభిచారం అనే పదానికి అది అర్థమా?

నేననుకుంటాను. ఓ స్త్రీగానీ, పురుషుడుగానీ డబ్బు వెదజల్లి కానుం తీర్చుకోవడం వ్యభిచారం అవుతుంది.

డబ్బే కాదు మరే కారణమైనా కావచ్చు. మరో ముక్కలో చెప్పాలంటే శృంగారానికి చెందిన ఇరువురి భాగస్వామ్యంలో ఏ ఒక్కరి అంగీకారం కక్కర్తినలన మాత్రమే జరిగేది వ్యభిచారం అవుతుంది.

మరి మానసిక ప్రపంచానికి చెంది ఈ నిర్ధారణకు సంబంధంలేదు.

అది ఎవరికివారు సృష్టించుకునేది. ఆ భావనలు మెదడు సారల్లో ఎప్పటికప్పుడు కప్పబడి ఉంటాయి. ఆ రహస్యాలను సభ్య ప్రపంచం ఎదుట నమోదుచేయటానికి ఎవరూ ఇష్టపడరు. ఒకటి మాత్రమే వాస్తవం.

ఎవరు అంగీకరించినా, అంగీకరించకపోయినా

అదేం పెద్ద విషయంగా నేను భావించడం లేదు. అదెల్లా జరిగితీరదనే అర్థంలో కాదు. ఒక్కో స్త్రీని చూసి ఒక్కో పురుషుడు ఒక్కో రకంగా స్పందిస్తాడు. ఒక్కో పురుషుడి చూసి ఒక్కో స్త్రీ ఒక్కో రకంగా స్పందిస్తుంది. అందులోని ఆరాధనకు ఏది ప్రాధాన్యం అనేది ఆయా వ్యక్తుల్ని బట్టి కూడా ఉంటుందేమో. నా దృష్టిలో కామానికంటే ఆ అమ్మాయి దగ్గర నేను పొందిన విశ్రాంతికి ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఉంది.

ఎందుకిలా జరిగింది?
 ఆ అమ్మాయి దగ్గర నా కెందుకా అనుభూతి కలిగింది? ఆ అమ్మాయిలో కూర్చుని దశాబ్దాల తరబడి మాట్లాడాలని ఎందుకుపించింది?
 ఎందుకు ఆ అమ్మాయి చిరువపు చూస్తూ కాలం గడిపేయాలనుకోవటం?

ఎందుకు ఆ అమ్మాయిని నా హృదయానికి హత్తుకోవాలనే భావం కలగటం?
 ఓ తండ్రిలేని బిడ్డ అనే భావం.. ఓ ఆధ్యాత్మిక భావంతో పాటు ఎక్కడో కామపు వికారం లాంటి దుంటే దాన్నే ప్రధానంగా తీసుకోవాలా?

నాకు పెద్ద కొడుకు ఉంటే ఆ అమ్మాయిని చేసుకోవాలనిపించింది. పెళ్ళి కాని తమ్ముళ్ళుంటే వారికి ఆ అమ్మాయినిచ్చి వివాహం చేయాలని ఆరాటం కలిగింది.

నాకు తెలిసిన వారెవరైనా ఆమె చేయి అందుకుంటే బాగుండుననిపించింది.

ఇంకా....
 ఆ అమ్మాయికి బంగారుభవిష్యత్ ఉండాలి.. ఈసారి నేను చూసేటప్పుడు ఆ కళ్ళలో దైన్యం కనపడకూడదు. తన భర్తతో, పిల్లలతో ఎంతో గర్వంగా నాకు కనిపించాలి. ఇలా పరస్పర భిన్నమైన ఊహలు కలిగాయి.

మరో రకంగా చెప్పాలంటే...
 ఆ అమ్మాయిలో అమ్మనూ, చెల్లిని, అక్కనూ, భార్యనూ, ఊహించుకుంటుంది... మొత్తంగా స్త్రీని చూశాను. నా దృష్టిలో బుడగలు ఒకటే.

అవి రకరకాల రూపాల్లో చిన్నవిగానూ, పెద్దవిగానూ ఉండొచ్చు. నాలోని ఈ చిత్రమైన వైరుధ్యాల పట్ల నన్ను నేను పరిశీలించుకున్నప్పుడు ఆ శ్రమనూ, అసహ్యనూ, భయనూ కూడా కలుగుతాయి.

నా కలల ప్రపంచం మరీ అరాచకంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది.

అయితే ఏ అరాచకమైనా, అనుభూతి అయినా నా మెదడు పొరల మాటున కప్పబడి ఉంటున్నాయి. కాబట్టి ప్రమాదంలేదు. కానీ అవన్నీ ఓ వెలుగులా విరుచుకుపడితే?

నేనేమోతాను?
 అసలిన్ని వైరుధ్యాలేమిటి?
 ఇవి నాకు సగం అర్థమవుతున్నాయి...
 సగం అర్థం కావటం లేదు...!
 నా తమ్ముడంటాడు...

“ఆ అమ్మాయిలో నిన్ను అంతగా ఆకర్షించిందేమిటి? బాగుంటుందనుకో.. అయినా నువ్వు చెబుతున్నంత గొప్ప విశేషం ఆమెలో లేదు. జస్ట్ బాగుంటుందంటే”

నేను ఇంతగా ఆరాటపడుతున్న విశ్లేషించుకుంటున్న వ్యక్తి గురించి ఒక్కముక్కలో తేల్చేశాడు.

ఆ పదిరోజులూ ఆ అమ్మాయిని ఎంతో ఆబగా చూశాను. ఆ అమ్మాయిని గమనించే ఉంటుంది....

ఇంటికి వచ్చాక కూడా ఆ అమ్మాయి జ్ఞాపకాలే... తిరిగి ఆ ప్రాంతాలకు వెళ్ళాలని ఆరాటం కలిగింది...

కానీ మనం అనుకున్నవి అనుకున్నట్లుగా జరిగితే ఇంకేమైనా ఉందా?

ఆ అమ్మాయి నా కలగా, అనుభూతిగా మిగలాల్సిందే...

ఎప్పుడో జీవితంలో తప్పకుండా తారసపడుతుంది. అప్పుడు సంపూర్ణమైన స్త్రీగా చూసి తీరతాను! నా నమ్మకం అది!!

చిన్నఊరునున్న సబ్బునురగజుడగలుగా మారి గాల్లోకి ఎగురుతూనే ఉన్నాయి.

వాడికి ఆ బుడగల్లో రంగులే కనిపిస్తున్నాయో, ఇంకేమైనా ప్రపంచం కనిపిస్తుందో నాకు తెలియదు. ఎందుకో వాణ్ని పిలవాలనిపించింది.

రచయిత పరిచయం

ఓ దశాబ్దం క్రితం నేను రాసిన “సంచలనం నిశ్చలనం” నవలకలకు ముందు మాటరాస్తూ పురాణం “ఈ రచయితకు లోకల్ కలరింగ్, వర్లనా చాతుర్యం, ఏది ఎంతవరకు చెప్పాలో తెలిసి ఉంటే ఇంకా బాగా రాసి ఉండేవాడు కదా అని ఆశ చంపుకోలేక రాస్తున్నాను” అన్నారు. ఆనాటికి నాకు ఆవేశం తప్ప రచనలో శిల్పం గురించి బొత్తిగా తెలీదు. ఈ రోజు అంతా తెలిసిపోయిందని కాదు. గతం మీద కొంచెం మెరుగు. ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత శ్రీ పురాణంగారి మండి టెలిగ్రాం అందుకోని ఎంతో అనుభూతి చెందాను.

నా గురించి:
 “బాలజ్యోతి”లో నా “అందమైన పూల తోట”కు మొదటి బహుమతి వచ్చింది. బాలల

కోసం ఆ రచనను ‘ప్రజాశక్తి’ బుక్ షాప్ వారు పుస్తకంగా ప్రచురించారు.

‘స్వాతి’ మాసపత్రికలో బాలల హృదయాన్ని విప్పిచెప్పే నా “మా హృదయం” బాలల్నే కాక మేధావుల్ని సైతం ఆకర్షించింది. ప్రస్తుతం ఆ సీరియల్ ఇంకా కొనసాగుతోంది. ఆంధ్రప్రభలో “జమిందారు కోట”, పల్లకిలో “వాయిస్ ఆఫ్ చిన్నా” వస్తున్నాయి. “శ్వేత ప్రతం” ఈ నడుమ విడుదలైంది. వివిధవార, మాస పత్రికల్లో నా కథలు ప్రచురించబడ్డాయి. ప్రచురించవలసి ఉన్నాయి.

కొన్ని ప్రముఖ వారపత్రికలలో నా సీరియల్స్ రామన్నాయి. బాలల కోసం రాస్తూనే వవలలోపాటు కథలు కూడా రాస్తుండాలనేది నా ఆరాటం.

‘కథలకు’ ప్రచురణ రంగంలోనూ, పత్రికలలోనూ కూడా ఆదరణ కొరవడుతున్న ఈ రోజుల్లో శ్రీ పురాణంలాంటి వారు గత వైభవాన్ని పునరుద్ధరించటంలో ఆయన వంతు పాత్రను నిర్వహించగలరని భావిస్తున్నాను.

“స్వజన్ సేన్”, “స్పందన్” మా అబ్బాయిలు. ఎప్పుడూ నన్ను ఎంతగానో ప్రోత్సహించే నా శ్రీమతి ‘జానకి’ మాకోసం తన జీవితాన్ని అంకితం చేసుకున్న ‘అమ్మ’, నా రచనలు చదివి అభినందించే, అభిశంసించే నా మిత్రులూ, ఎంతో నేర్చుకోవాలనే ఆరాటం... ‘గుమస్తా’ ఉద్యోగం ప్రస్తుతానికి ఇదే నా ప్రపంచం.

మూర్ పడిపోతే సంతోషించక ఏడుస్తున్నా వెం దుకురా?

టీవీ అందరూ బయటనే ఉన్నారని అందుకని
-పి. శ్రీరామచంద్రమూర్తి

“చిన్నీ ఇలారా” అన్నాను.

వాడు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు.

“ఏదీ ఇలా ఇచ్చు” అన్నాను.

అందించాడు.

నేనూ బుడగలు స్పష్టించబోయాను నాకు చేతకాలేదు.

ఓ పెద్ద బుడగ బయటపడాలా వద్దా అనుకుంటున్న సమయంలో చిన్న అరిచేడు.

“నాన్నా బాణాయొస్తున్నాడు”

నేను ఆ బుడగను అలానే ఉంచి చిన్నికి ఇచ్చాను.

మేం ఇద్దరం కూర్చున్నాం.

పచ్చాపాటీ మాట్లాడుకున్నాక అడిగాను.

“ఏదా కాంట్టాక్షులై పోయాయా?”

“ఎక్కడా.. చేస్తున్నాం. నువ్వొచ్చిన చోట మాత్రం ఇంకలేవు”

“ఎప్పుడైనా వెళ్తున్నావా?”

“వెళ్తున్నా. ఈ నడుమ కూడా ఏదో బిల్లురావలసి వెళ్ళాను”

“ఆ హోటల్ ఉందా?”

వాడు నవ్వాడు. మెల్లగా నంగి చెప్పాడు.

“ఆ అమ్మాయి కూడా ఉంది. ఈ నడుమ ఆ అమ్మాయి ఎవరో అబ్బాయితో వెళ్ళిపోయిందంట. ఆ తీసుకవెళ్ళిన అబ్బాయి లక్ష్మణాకారి కొడుకు”.

“అయితే” అన్నాను అరుద్దగా

“ఆ అబ్బాయిని వాళ్ళు వెనక్కి తెచ్చారు” అన్నాడు.

“ప్రస్తుతం ఆ అమ్మాయి హోటల్లోనే ఉంది” వాడే అన్నాడు.

“ఇంతకూ ఆ అబ్బాయి ఆ అమ్మాయిని వెళ్ళి చేసుకుంటాడా?”

చిన్న ఊదుతున్న గాలి బుడగలు గాల్లో ఎగిరి వస్తున్నాయి.

ఓ బుడగ నా ముందే చిట్టిపోయింది.

ఆ శబ్దం నేను వినగలిగాను

అయితే ఆ బుడగ ఎన్నిముక్కలైందో నేను చెప్పలేను.

కుభం! కుభం! జన్మదినం

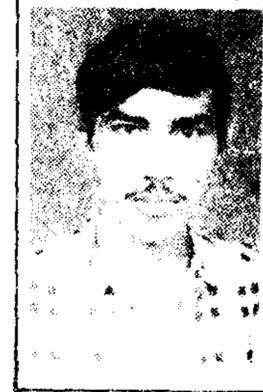
నవంబర్ 19వ తేదీ నుండి 25వ తేదీ రోజుల పుట్టిన ప్రేయ పాఠకులకు ఉదయం నవతరం వారపత్రిక శుభాకాంక్షలందిస్తోంది.

ఎస్.ఎస్.లత,
పుట్టినతేదీ
5.11.89,
హైదరాబాద్.

పి. శ్రీనివాస్,
పుట్టిన తేదీ
6.11.89,
కారంచేడు

నక్కా బిక్షపతి,
పుట్టిన తేదీ
7.11.89,
రామాయంపేట.

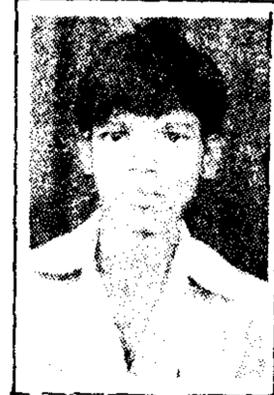
యు.దయాసాగర్,
పుట్టిన తేదీ
8.11.89
రాంనగర్.

బి.చమ్యలక్ష్మి,
పుట్టిన తేదీ
9.11.89,
కొడమంచిలి.

హెచ్.మహేందర్
పుట్టిన తేదీ
10.11.89
హైదరాబాద్.

శ్రీనివాస్,
పుట్టినతేదీ
11.11.89,
జగిత్యాల.

నవంబర్ 19వ తేదీ నుండి

11వ తేదీ రోజుల పుట్టిన రోజు జరుపుకునే ప్రేయ పాఠకులూ, మీ ఫోటోతో పాటు ఈ కూపన్ జత పరచి పంపండి ప్రమరిస్తాం.

కూపన్

పేరు:.....
ఊరు:.....
పుట్టినతేదీ:.....
సంతకం:.....

